

بسم الله الرحمن الرحيم

سکوت ازهر و طنین کشتارها؛ بیانیۀ ناتوان، غزه را نجات نمی‌دهد!

(ترجمه)

خبر:

پس از انتشار بیانیۀ ای از سوی نهاد معتبر "الأزهر" که در آن شیخ جامع الأزهر، احمد الطیب از جامعه جهانی خواستار اقدام فوری برای نجات غزه از قحطی مرگبار شده بود، موجی از واکنش‌ها فضای مجازی را فرا گرفت. الأزهر در بیانیۀ اش هشدار داد که وجدان انسانی در آستانه سقوط است و تداوم کشتار فلسطینی‌ها در غزه، معیار انسانیت را به چالش کشیده است.

این بیانیۀ با تأکید بر اینکه هر کسی که با سلاح یا تصمیم سیاسی از اسرائیل حمایت کند، شریک مستقیم در نسل‌کشی است، به شدت انتقادی بود. با این حال، بیانیۀ تنها چند دقیقه در حساب‌های رسمی الأزهر در شبکه‌های اجتماعی باقی ماند و سپس بی‌سر و صدا حذف شد؛ اقدامی که موجی از حیرت و پرسش را در میان کاربران فضای مجازی برانگیخت. (منبع: الجزیره)

تبصره:

پس از مدت‌ها سکوت سنگین از سوی الأزهر و علمایش در برابر کشتارهایی که مو بر تن انسان سیخ می‌کند، آن‌هم در حالی که این جنایات در نزدیکی آن‌ها رخ می‌دهد و پس گذشت حدود دو سال از قتل و گرسنگی دادن مردم غزه که اخیراً به مرگ از گرسنگی انجامیده است، بالاخره حرکتی از سوی این نهاد مذهبی مشاهده شد.

مردم غزه با صدایی خسته از فریاد، بارها از همسایگان خود خواستار کمک شدند و هنگامی که دیگر امیدشان را از دست دادند، تنها به درخواست برای باز شدن گذرگاه رفح اکتفا کردند. در چنین شرایطی، الأزهر بالاخره واکنش نشان داد؛ اما با بیانیۀ ای رنگ‌پریده و ضعیف که تنها از نهاد یا شخصی ناتوان می‌توان انتظار داشت.

الأزهر در بیانیۀ خود خطاب به «نیروهای دارای وجدان بیدار و تأثیرگذار» درخواست اقدام فوری برای نجات مردم غزه از قحطی مرگبار و گسترده‌ای را نمود که به دست یهودیان اعمال می‌شود. اما لحن این بیانیۀ چنان بود که گویی الأزهر خود را بیرون از این ماجرا می‌بیند و مسئولیتی در قبال آن ندارد. گویی تنها یک نهاد بشردوستانه دور از غزه است، دورتر از شرق و غرب جهان.

بیانیۀ الأزهر آن قدر بی‌رمق بود که با اظهارات منافقانه اردوغان، تفاوت چندانی نداشت؛ همان کسی که گفت: «انسانیت در غزه در حال جان دادن است. کودکان از شدت گرسنگی رنج می‌برند و کمک‌ها بسیار محدود است. باید موضع‌گیری اخلاقی، فوری و مستمری از سوی جامعه بین‌المللی شکل بگیرد.» او این وضعیت را «نسل‌کشی تمام‌عیار» توصیف نمود.

این موضع‌گیری ضعیف، کاملاً با موضع الأزهر هماهنگ است. الأزهر نیز تأکید نمود که «هدف قرار دادن محل‌های سکونت آوارگان و مراکز توزیع کمک‌های بشردوستانه با گلوله جنایت است» و افزود که «هر کسی که اسرائیل را با اسلحه یا تصمیمات سیاسی حمایت کند، شریک این جنایت است.» این‌گونه هشدارها با عباراتی تکراری همراه بود، از جمله: «ستمگران به‌زودی خواهند دانست که به کدام سو باز خواهند گشت.»

اما بیانیۀ الأزهر، همانند اظهارات اردوغان منافق، با با لحن بی‌تعهد و کناره‌گیرانه نوشته شده است، گویی این جنایات نه به آنان مربوط می‌شود و نه جزو مسئولیت‌شان است. گویی این فاجعه تنها باید توسط سایر بازیگران جهانی، که خود در بسیاری موارد شریک این جنایات‌اند، حل و فصل گردد. در حالی که خود الأزهر هیچ اشاره‌ای به سکوت نظام مصر، خواب سنگین ارتش آن و عدم موضع‌گیری علمایش در تحریک ارتش برای مقابله با یهودیان نکرده است. این در حالی‌ست که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ...﴾ [الأنفال: ٦٥]

ترجمه: ای پیامبر! مؤمنان را برای قتال تشویق کن.

حتی با وجود این بیانیۀ ضعیف، که از روی اجبار و برای خالی نبودن عریضه منتشر شده بود، باز هم یهودیان و هم‌پیمانان‌شان در مصر حاضر نشدند آن را تحمل کنند. آنان علمای وابسته به دربار را وادار کردند تا حرف‌شان را پس بگیرند، بیانیۀ را حذف کنند و به خواب و سکوت بازگردند؛ بدون هیچ شرم از الله سبحانه و تعالی و بندگان‌ش. چرا که اینان، بیش از آنکه از الله سبحانه و تعالی بترسند، از کفار هراس دارند. چنان‌که الله متعال فرمود:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً...﴾ [النساء: ٧٧]

ترجمه: آیا ندیدی کسانی را که به آنان گفته شد: (از جنگ) دست نگه دارید و نماز را به جای آورید و زکات بدهید و چون جهاد بر آنان فرض شد، ناگاه گروهی از آنان همانند ترس از پروردگار یا بیشتر، از مردم ترسیدند.

دلیل انزجار یهود از این موضع‌گیری‌های سست، این نیست که این بیانیۀها خطرناک‌اند یا آنان را می‌ترسانند. خیر، آنان خوب می‌دانند که این حرف‌ها تنها برای حفظ ظاهر است، تحت فشار افکار عمومی مسلمانان که از درد غزه می‌سوزند. چنین بیانیۀهایی تنها برای آرام کردن مردم منتشر می‌شوند، نه برای تحریک ارتش‌ها به جهاد، چیزی که واقعاً لרزه به اندام یهود می‌اندازد.

الأزهر و دیگران، سخن‌شان را خطاب به نهادهایی ایراد می‌کنند که یا قدرتی ندارند یا در عمل حامی اسرائیل‌اند. با این حال، همین زمزمه‌ها، همین صداهای ضعیف، ممکن است روزی تبدیل به فریادهای مخلص و صادق شوند که ارتش‌های اسلامی را به حرکت وامی‌دارند، تخت‌های ظلم را درهم می‌کوبند و برای آزادسازی سرزمین و مردم تحت اشغال وارد میدان می‌شوند و این همان چیزی‌ست که یهودیان و حکام مزدور از آن می‌ترسند.

اگر واقعاً علمای الأزهر در پی رضایت الله سبحانه و تعالی بودند و اخلاص می‌داشتند، باید حکم شرعی و راه‌حل واقعی را برای مردم بیان می‌کردند؛ راهی که برای هر انسان بینا و با بصیرت روشن است: سرنگونی نظام‌های وابسته به یهود و نصاری، اقامۀ خلافت راشده و تجهیز ارتش‌ها برای پاک‌سازی سرزمین مبارک از وجود پلید یهود.

اما افسوس، افسوس! علمای الأزهر، به‌جز آنانی که مشمول رحمت الله سبحانه و تعالی شده‌اند، با حکام ظالم هم‌صدا شدند و در صف علمای درباری جای گرفتند، نه علمای دین. آنان همچون روحانیون اهل کتاب شدند که الله سبحانه و تعالی درباره‌شان فرموده است:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ - ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ [آل عمران: ١٨٧]

ترجمه: (یادآوری کن) زمانی (را) که الله از اهل کتاب پیمان گرفت که باید کتاب را برای مردم بیان نمایند و آن را پنهان نکنید؛ اما آنها، آن را پشت سر انداختند و به بهای کمی مبادله کردند. چه بد معامله ای نمودند!

نویسنده: بلال مهاجر - ولایه پاکستان

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: عبدالرحمن مستنصر

2 صفر 1447 ه.ق.

27 جولای 2025 م.